221/2006 Sb.
Zákon

ze dne 25. dubna 2006

O vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství

Vyhlášeno dne 26. května 2006, datum poslední novelizace 28. prosince 2018

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
Vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1]) a upravuje právní prostředky sloužící k vymáhání práv z průmyslového vlastnictví (dále jen „právo“) a k ochraně obchodního tajemství[2]).

§ 2

Osoby oprávněné vymáhat práva

(1) Vymáhat práva podle tohoto zákona je oprávněn vlastník nebo majitel práva podle příslušného zákona na ochranu průmyslového vlastnictví, osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu[2]) užívat práva, zejména nabyvatel licence a profesní organizace ochrany práv, která je řádně uznávána v zemi původu jako organizace oprávněná zastupovat vlastníky či majitele práv průmyslového vlastnictví (dále jen „oprávněná osoba“).

(2) Nabyvatel licence může vymáhat práva jen se souhlasem vlastníka či majitele práva. Souhlas se nevyžaduje, jestliže ve lhůtě 1 měsíce od doručení oznámení nabyvatele o porušení či ohrožení práva nezahájil vlastník či majitel práva řízení ve věci porušení či ohrožení práva sám.

§ 3

Právo na informace

(1) Oprávněná osoba může požadovat vůči třetí osobě,

a) která za účelem přímého či nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu držela zboží porušující právo, nebo

b) která za účelem přímého či nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu užívala služby porušující právo, nebo

c) o níž bylo zjištěno, že za účelem přímého či nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu poskytovala služby užívané při činnostech porušujících právo, anebo

d) která byla označena osobou uvedenou v písmeni a), b) nebo c) jako osoba účastnící se výroby, zpracování, skladování nebo distribuce zboží či poskytování služeb,

informace o původu a distribučních sítích zboží či služeb, kterými je porušováno právo.

(2) Není-li informace podle odstavce 1 poskytnuta dobrovolně v přiměřené lhůtě, může se jí oprávněná osoba domáhat návrhem u soudu v řízení o porušení práva. Soud žalobu zamítne, jestliže by to bylo v nepoměru k závažnosti ohrožení či porušení práva.

(3) Informace obsahují

a) jméno a příjmení nebo obchodní firmu či název a místo trvalého pobytu nebo sídla výrobce, zpracovatele, skladovatele, distributora, dodavatele a jiného předchozího držitele zboží nebo služby porušující právo,

b) údaje o vyrobeném, zpracovaném, dodaném, skladovaném, přijatém nebo objednaném množství a o ceně obdržené za dané zboží či služby.

(4) Ustanovením odstavců 1 a 2 zůstávají nedotčena ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících zejména

a) právo získat informace v širším rozsahu,

b) užití informací v občanském soudním řízení nebo v trestním řízení,

c) odpovědnost za zneužití práva na informaci,

d) povinnost mlčenlivosti[3]),

e) právo odmítnout poskytnutí informací, pokud by osoba uvedená v odstavci 1 připustila svou vlastní účast nebo účast osob blízkých na porušování práva,

f) ochranu důvěrnosti informačních zdrojů nebo zpracování osobních údajů [4]).

Opatření k nápravě

§ 4

(1) Došlo-li k neoprávněnému zásahu do práv, může se oprávněná osoba domáhat u soudu toho, aby se porušovatel zdržel jednání, jímž dochází k porušení nebo ohrožení práva, a následky ohrožení nebo porušení byly odstraněny, a to zejména

a) stažením výrobků z trhu, jejichž výrobou nebo uvedením na trh nebo skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva,

b) trvalým odstraněním nebo zničením výrobků, jejichž výrobou nebo uvedením na trh nebo skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva,

c) stažením, trvalým odstraněním nebo zničením materiálů, nástrojů a zařízení určených nebo používaných výlučně nebo převážně při činnostech porušujících nebo ohrožujících právo.

(2) Soud zničení nenařídí, jestliže by porušení práva mohlo být odstraněno jinak a zničení by bylo nepřiměřené tomuto porušení. Budou-li opatření k nápravě směřovat proti výrobkům, materiálům, nástrojům či zařízením, které nejsou ve vlastnictví porušovatele práva, soud přihlédne k zájmům třetích osob, zejména spotřebitelů a osob jednajících v dobré víře. Odstranění označení nebo padělané ochranné známky z výrobků před jejich uvedením na trh lze připustit jen ve výjimečných případech[5]).

(3) Oprávněné osoby se mohou u soudu domáhat nároků uvedených v odstavci 1 rovněž vůči každému, jehož prostředky či služby jsou užívány třetími osobami k porušování práv.

(4) Soud může na návrh porušovatele práv nařídit namísto opatření uvedených v odstavci 1 zaplacení peněžního vyrovnání oprávněné osobě, a to tehdy, pokud porušovatel nevěděl ani nemohl vědět, jestliže by mu tato opatření způsobila nepřiměřenou újmu a peněžní vyrovnání s oprávněnou osobou se jeví dostatečným.

(5) Oprávněné osobě, jejímuž návrhu bylo vyhověno, může soud přiznat v rozsudku právo uveřejnit rozsudek na náklady porušovatele, který ve sporu neuspěl, a podle okolností určit i rozsah, formu a způsob uveřejnění.

§ 5

(1) Oprávněná osoba má právo na náhradu škody, vydání bezdůvodného obohacení, které získal porušovatel v důsledku ohrožení nebo porušení práva, a přiměřené zadostiučinění, byla-li zásahem do práv způsobena nemajetková újma. Přiměřené zadostiučinění může spočívat i v peněžitém plnění.

(2) Soud může na návrh stanovit náhradu škody, výši bezdůvodného obohacení, které získal porušovatel v důsledku ohrožení nebo porušení práva, a přiměřené zadostiučinění paušální částkou nejméně ve výši dvojnásobku licenčního poplatku, který by byl obvyklý při získání licence k užívání práva v době neoprávněného zásahu do něj.

(3) Soud může na návrh stanovit náhradu škody, výši bezdůvodného obohacení, které získal porušovatel v důsledku ohrožení nebo porušení práva, a přiměřené zadostiučinění, jestliže porušovatel při výkonu činností nevěděl ani nemohl vědět, že svým jednáním porušuje práva, paušální částkou nejméně ve výši licenčního poplatku, který by byl obvyklý při získání licence k užívání práva v době neoprávněného zásahu do něj.

(4) Soud přihlédne ke všem odpovídajícím okolnostem, jako jsou například nežádoucí hospodářské důsledky včetně ztráty zisku, které oprávněná osoba utrpěla, k neoprávněným ziskům porušovatele práv a případně i k jiným než hospodářským hlediskům, jako je například morální újma způsobená oprávněné osobě porušovatelem.

§ 5a

Porušení obchodního tajemství

(1) Došlo-li k porušení obchodního tajemství (§ 2985 občanského zákoníku), použije se obdobně pouze § 4 odst. 1, 4 a 5.

(2) Peněžité vyrovnání podle § 4 odst. 4 se určí nejvýše ve výši licenčního poplatku, který by byl obvyklý při získání licence k užívání obchodního tajemství po dobu jeho porušení.

(3) Jestliže rušitel věděl nebo měl vědět, že svým jednáním porušuje obchodní tajemství, může soud na návrh poškozeného stanovit výši náhrady škody, bezdůvodného obohacení a přiměřeného zadostiučinění paušální částkou určenou alespoň na základě takového kritéria, jako je výše licenčního poplatku, který by byl obvyklý při získání licence k užívání obchodního tajemství po dobu jeho porušení.

ČÁST DRUHÁ

Zvláštní úprava působnosti soudu ve věcech průmyslového vlastnictví

§ 6

(1) Městský soud v Praze

a) rozhoduje jako soud prvního stupně ve sporech o nárocích vycházejících z průmyslového vlastnictví, o nárocích z ohrožení a porušení práv z průmyslového vlastnictví a o nárocích na vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor toho, komu svědčí práva z průmyslového vlastnictví, a o nárocích podle části první tohoto zákona,

b) rozhoduje v České republice jako soud prvního stupně pro ochranné známky Společenství podle čl. 92 Nařízení Rady Evropských společenství č. 40/1994 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství,

c) rozhoduje v České republice jako soud prvního stupně pro (průmyslové) vzory Společenství podle nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství,

d) přezkoumává pravomocná správní rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví podle zvláštního právního předpisu[6]).

(2) Městský soud v Praze v řízeních podle odstavce 1 jedná a rozhoduje ve specializovaných senátech složených z předsedy a dvou soudců.

Přechodná ustanovení

§ 7

(1) Řízení ve věcech správního soudnictví, týkajících se průmyslového vlastnictví, v nichž bylo zahájeno řízení před dnem účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů.

(2) Řízení v I. stupni ve věcech sporů o nárocích vycházejících z průmyslového vlastnictví o nárocích z ohrožení a porušení práv z průmyslového vlastnictví a o nárocích o vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor tohoto komu svědčí práva z průmyslového vlastnictví, v nichž bylo zahájeno řízení přede dnem účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o soudech a soudcích

§ 8

Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 228/2002 Sb., zákona č. 349/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 441/2003 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 349/2005 Sb. a zákona č. 413/2005 Sb., se mění takto:

V § 39 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 1a zní:

„(2) Ve věcech průmyslového vlastnictví[1a]) je příslušný věcně a místně jako soud prvního stupně Městský soud v Praze.

[1a]) Zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví).“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích

§ 9

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 116/200(Sb., zákona č. 207/2000 Sb., zákona č. 173/2002 Sb., zákona č. 501/2004 Sb. a zákona č. 59/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 63 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 5i zní:

- „(3) Proti pravomocnému rozhodnutí Úřadu je přípustná žaloba proti rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu[5i]).

[5i]) Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 67 se za slovo „Úřad“ vkládá slovo „rozhodnutím“.

3. V § 75 odst. 1 se za slovo „zákonem“ vkládají slova „, s výjimkou práv z patentů a dodatkových ochranných osvědčení“.

4. V § 75 se odstavce 2 a 3 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

5. § 75a se zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o ochraně topografií polovodičových výrobků

§ 10

Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, ve znění zákona č. 116/2000 Sb. a zákona č. 501/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 2 se slova „pro porušování práv a pro právo na informace“ zrušují.

2. V § 18 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 3a zní:

- „(3) Proti pravomocnému rozhodnutí Úřadu je přípustná žaloba proti rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu[3a]).

[3a]) Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o užitných vzorech

§ 11

Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění zákona č. 116/2000 Sb. a zákona č. 501/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 21 odst. 2 se slova „a pro porušování práv, pro právo na informaci“ zrušují.

2. V § 21 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 4a zní:

- „(3) Proti pravomocnému rozhodnutí Úřadu je přípustná žaloba proti rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu[4a]).

[4a]) Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o ochraně průmyslových vzorů

§ 12

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 474/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb. a zákona č. 59/2005 Sb., se mění takto:

1. § 20 se zrušuje.

2. § 21 se zrušuje.

3. V § 47 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o ochraně označení původu a zeměpisných označení

§ 13

Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 131/2003 Sb. a zákona č. 501/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 13 se stávající text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 4c zní:

- „(2) Proti pravomocnému rozhodnutí Úřadu je přípustná žaloba proti rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu[4c]).

[4c]) Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 24 se odstavce 2 až 4 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o ochranných známkách

§ 14

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění zákona č. 501/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 8 se odstavce 4 až 7 včetně poznámky pod čarou č. 5 zrušují.

Dosavadní odstavec 8 se označuje jako odstavec 4.

2. V § 18 se odstavec 4 zrušuje.

3. V § 51 odst. 2 se slova „v rozsahu stanoveném v § 8 odst. 5“ nahrazují slovy „v rozsahu stanoveném zákonem č. 221/ 2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví)“.

ČÁST DESÁTÁ

Účinnost

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou § 6 a 8, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2008.

v z. Kasal v. r.
Klaus v. r.
Paroubek v. r.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o vymáhání práv duševního vlastnictví.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-

how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním.

[2]) Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[3]) Například zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví.

[4]) Například zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) Například § 7 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

[6]) Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.